

การพัฒนาทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
**The Development of Writing analysis communicate creative for Student of
Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University on Grade 12**

บัวลักษณ์ เพชรงาม

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Bualak Petchngam

Demonstration school of Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand.

E-mail : beaurak.na@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ตามแบบแผนการวิจัย Pre- Experimental Designs แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนหลัง One Group Pretest-Posttest Design กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ (t-test dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านเขียนสารคดีท้องถิ่นตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ 91.91/76.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถทางการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นของผู้เรียนหลังได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ สูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้

* วันที่รับบทความ: 14 ธันวาคม 2564; วันแก้ไขบทความ 24 ธันวาคม 2564; วันที่ตอบรับบทความ: 26 ธันวาคม 2564

Received: December 14, 2021; Revised: December 24, 2021; Accepted: December 26, 2021

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนวิเคราะห์; การสื่อสารอย่างสร้างสรรค์; นักเรียนโรงเรียนสาธิต

Abstracts

This research aims to 1) Develop Writing analysis communicate creative of student of Demonstration school of Suan Sunandha Rajabhat University on Grade 12 by The Natural Approach according to the Effectiveness Index and the criteria 75/75 2) Compare student's competence on local non-fictional writing before and after instructed by The Natural Approach. This research is an experimental research. According to the research model, one group test before and after. Sample group use in this study selected by purposive sampling, is a class of 23 students of second semester in academic year 2021. Research instruments consist of learning lesson plans, Tests for local non-fictional writing competence. Data was analyzed by Percentage, Means, Standard Derivation and T-test.

The research results found that:

1. The lesson plans on local non-fictional writing analysis communicate creative of student of Demonstration school of Suan Sunan Rajabhat University on Garde 12 by The Natural Approach competence reaches the effectiveness index at 91.91/76.14 level which is higher than the determined level.

2. The overall competence of student of Demonstration school of Suan Sunan Rajabhat University on Garde 12 on local non-fictional writing analysis communicate creative before and after instructed by The Natural Approach technique is significantly different at .01 level by the mean scores of learners' scores for proficiency in local nonfiction writing after the experience were organized. Higher than before has been organized learning experience.

Keywords: Writing Analysis; Communicate Creative; Grade 12 of Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์แหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี โดยหลักสำคัญของภาษาไทยประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านให้เกิดความชำนาญจนสามารถใช้สื่อสารให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนในด้านการเรียน (ไพฑูริย์ สีนลรัตน์, 2545 : 1) โดยกรณีการ พลุฤทธิ์ (2541 : 1) ให้ความคิดที่สอดคล้องว่า ทักษะการพูด และการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสาร ส่วนทักษะการฟังและการอ่านเป็นทักษะที่ใช้ในการรับสาร

ดังนั้นในการใช้ทักษะทางภาษาจึงจำเป็นต้องมีความสามารถทั้ง 4 ทักษะหรือใช้ทักษะทางภาษาให้สัมพันธ์กัน สอดคล้องกับสุจิต เพียรชอบ (2539 : 69) ที่กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อนมากกว่า ทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน เพราะผู้เขียนจะต้องมีความรู้ดี รู้จักคำมาก มีความสามารถในการสังเคราะห์ เรียบเรียงถ้อยคำ ผูกประโยคให้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการ ในทำนองเดียวกันกับกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 1) กล่าวว่า ในบรรดาทักษะทางภาษาไทย ซึ่งได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะที่มีความสลับซับซ้อนและยากที่สุดสำหรับผู้เรียนคือทักษะการเขียน เพราะในการสื่อสารด้วยการเขียนนั้นผู้เรียนต้องมีความรอบรู้ มีความคิดและสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ไว้มาก แล้วจึงกลั่นกรองความรู้ที่ได้มาออกเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสื่อความหมายให้ประจักษ์ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องฝึกฝนทักษะการเขียนให้เกิดความชำนาญ เพื่อสามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร การเรียนรู้ และนำไปใช้ใน ชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ทักษะการเขียนนับว่าเป็นทักษะพื้นฐานและมีความสำคัญในการเรียนวิชา ภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ เนื่องจากการเรียนทุกวิชาจำเป็นต้องอาศัยการจดบันทึกข้อมูลความรู้ การสรุป เรื่องราวที่ได้ยิน ได้ฟัง หรือเขียนตอบปัญหา เขียนแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องฝึกฝนให้เกิด ความชำนาญ เพื่อเป็นต้นทุนคำให้เลือกสรรมาใช้สร้างสรรค์งานเขียน การรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมและ สละสลวย เป็นกระบวนการสร้างสรรค์อย่างหนึ่งที่มีความซับซ้อน ทักษะทางภาษาและกระบวนการเขียน รวมไปถึงความสามารถในการลำดับความคิดเป็นเรื่องราว รู้จักกลั่นกรองความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนที่ สละสลวย เป็นสำนวนที่ดีของตนเอง และนำเสนอรูปแบบการเขียนที่แปลกใหม่ทรงคุณค่าได้ ตลอดจนในสังคม ปัจจุบันถือได้ว่ามีความเจริญก้าวหน้าทางสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ของโลกสมัยใหม่ ที่นิยมใช้โซเชียลเน็ตเวิร์คใน การติดต่อสื่อสารกันซึ่งถือเป็นความสะดวกสบายและรวดเร็ว แต่เพราะรวดเร็วในการสื่อสารนี้เอง ส่งผล สืบเนื่องถึงทักษะการเขียนที่ด้อยลง การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ส่งผลต่อเนื่องไปถึงการเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ที่ลดน้อยลงไปด้วย อาจถือได้ว่า เป็นความเสียหายของทักษะทางภาษา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ใน ชีวิตประจำวันจะต้องฝึกทักษะการเขียน ผนวกคู่ไปกับการคิด เพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์ของนักเรียนให้ กว้างไกล ท้นต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยที่สามารถพัฒนาการเขียน โดยใช้บทเรียน และแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการ การเขียนเพิ่มขึ้นได้ ชัชฎาภรณ์ อักษรดิษฐ์ (2552 : 5) พบว่า นักเรียนมีคะแนนโดยรวมสูงขึ้นตามลำดับ และสูง กว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 ในสาระการเขียน ประเภทการเขียนสารคดี ผลปรากฏว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับ 3.5 แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของการทักษะการเขียนและการฝึกฝนทักษะการเขียนยังไม่เป็น ที่น่าพอใจ สอดคล้องกับ วินัย ดำสุวรรณ (2548 : 12) ที่กล่าวว่า การเขียนที่ดีต้องอาศัยการฝึกฝน ประสบการณ์ประกอบกับต้องมีข้อมูลเรื่องที่เขียนและความรู้เป็นทุนเดิมสะสมมาก่อน ดังนั้นเพื่อให้ผู้เรียน สามารถฝึกทักษะการเขียนสารคดีได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงควรเริ่มต้นเขียนจากเรื่องใกล้ตัวก่อน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดว่าจะให้ผู้เรียนได้นำความรู้จากประสบการณ์ตรง และจากสิ่งที่นักเรียนมีความรู้ มีความคุ้นเคยใกล้ตัวแล้วนำมาเรียบเรียงเขียนเป็นงานเขียนสารคดีเพื่อบอกเล่าหรือสื่อสารเรื่องราว จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยนำกระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมซึ่งเป็นการบูรณาการทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน จะทำให้นักเรียนได้นำมาถ่ายทอดเป็นงานเขียนสารคดี หรือเป็นการตกผลึกทางปัญญาและสามารถคิดวิเคราะห์ความรู้ที่ได้รับมา ดังที่ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2551 : 2-3) กล่าวว่า การคิดเป็นกระบวนการทำงานของสมองที่เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ อันเป็นผลมาจากประสบการณ์เดิม สิ่งเร้า และสภาพแวดล้อมที่เข้ามากระทบ ส่งผลให้เกิดความคิดในการแก้ไข ปรับตัวเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งสามารถสร้างสิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นได้ ดังนั้นทำให้ผู้วิจัยตระหนักได้ว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม ร่วมกับการพัฒนาความคิดวิเคราะห์ ในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ด้วยการเขียนวิเคราะห์จึงต้องการที่จะพัฒนาทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่น สำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถทางด้านการเขียนที่สูงขึ้นได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย Pre- Experimental Designs แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนหลัง One Group Pretest-Posttest Design การวิจัยนี้มีกระบวนการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 91 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 23 คน ซึ่งได้การเลือกแบบเจาะจง (**Purposive Sampling**) เหตุผลที่เลือกกลุ่มนี้เพราะทักษะการคิดและเขียนของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จึงต้องพัฒนาให้เพิ่มขึ้น

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะงานเขียนสารคดีท้องถิ่น โดยใช้การสอนภาษาแบบองค์รวม

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ตามแนวอิงเกณฑ์ (**Criterion Referenced Test**)

การสร้างเครื่องมือการวิจัย

การสร้างเครื่องมือวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. สร้างแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะงานเขียนสารคดีท้องถิ่น โดยใช้การสอนภาษาแบบองค์รวม จำนวน 19 กิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำชุดแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามวิธีของสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547 : 34-36) โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับขั้นตอนการเขียนสารคดีท้องถิ่นซึ่งใช้การสอนภาษาแบบองค์รวมประกอบ

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบปรนัยและแบบทดสอบภาคปฏิบัติ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในเนื้อหาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะงานเขียนสารคดีท้องถิ่น โดยใช้การสอนภาษาแบบองค์รวม ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยแบบปรนัย เป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ต้องการใช้จริง 30 ข้อ ซึ่งมีเนื้อหาทั้งสิ้น 8 สาระนั้น 1) ประวัติและวิวัฒนาการสารคดีไทย (จำนวน 2 ข้อ) 2) ความหมายและประเภทการเขียนสารคดีท้องถิ่น (จำนวน 3 ข้อ) 3) การเตรียมสารคดีท้องถิ่น (จำนวน 3 ข้อ) 4) การเตรียมข้อมูลภาคสนาม (จำนวน 2 ข้อ) 5) การเก็บข้อมูลภาคสนาม (จำนวน 5 ข้อ) 6) กลวิธีและศิลปะในการใช้ภาษา (จำนวน 5 ข้อ) 7) การเขียนสารคดีท้องถิ่น (จำนวน 10 ข้อ) และแบบทดสอบภาคปฏิบัติ 2 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบทดสอบภาคปฏิบัติ สาระขั้นตอนวางแผนการเขียนโครงเรื่องสารคดี จากการสอนภาษาแบบองค์รวม และใช้เกณฑ์การประเมินผลแบบรูบริกส์ (**Rubrics**) แบ่งระดับการพัฒนาทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์เป็น 3 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ และ 2) แบบทดสอบภาคปฏิบัติ สาระการเขียนสารคดีท้องถิ่น จากการสอนภาษาแบบองค์รวม และใช้เกณฑ์การประเมินผลแบบรูบริกส์ (**Rubrics**) แบ่งระดับการพัฒนาทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์เป็น 3 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้การพัฒนทักษะการเขียนสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่นมาปรับปรุงแก้ไขตามผลการพิจารณาและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิจากแบบประเมินวัดคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม

3.2 ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design โดยทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 23 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

4.1.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ดำเนินการโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้

4.1.2 การตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน วิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่น ด้วยการสอนภาษาแบบองค์รวม ดังนี้

4.1.2.1 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแบบทดสอบ (วาโร เพ็งสวัสดิ์. 2546 ก : 88)

4.1.2.2 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์โดยใช้สูตรดัชนี B ของเบรนนัน (วาโร เพ็งสวัสดิ์. 2546 ก: 84)

4.1.2.3 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett Method) (วาโร เพ็งสวัสดิ์. 2546 ก: 85)

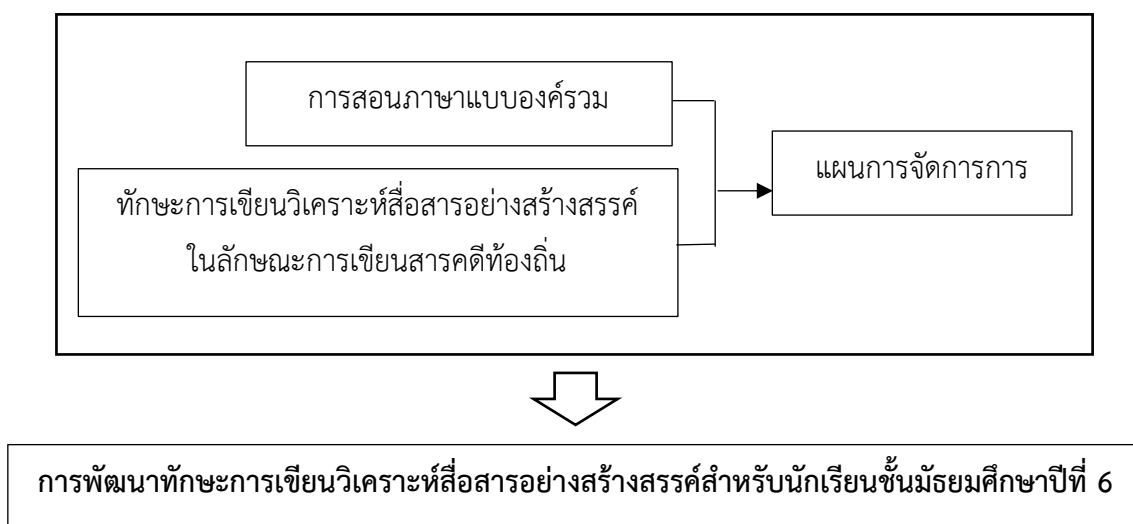
4.1.2.4 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบภาคปฏิบัติ วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกแบบประเมินทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่น ด้วยการสอนภาษาแบบองค์รวม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (วาโร เพ็งสวัสดิ์. 2546 ก: 90)

4.1.2.5 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่น ด้วยการสอนภาษาแบบองค์รวมทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient) ของครอนบาค (ขวลิต ชูกำแพง. 2553 : 118)

4.2 การทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนวิเคราะห์
สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่น ด้วยการสอนภาษาแบบองค์รวม ก่อนและหลัง
ได้รับการจัดการเรียนรู้ ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบ
ทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่น ก่อนและหลังได้รับการ
จัดการเรียนรู้ด้วยการสอนภาษาแบบองค์รวม วิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่า t (t-test)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมุ่งเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นหลัก โดยผลการวิจัยครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ที่
ดังที่วางไว้ ดังนี้

1. ผลวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสาร
คดีท้องถิ่นตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์
ตามเกณฑ์ 75/75 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละของค่าเฉลี่ยจากการวัดระหว่างเรียน ประจำแผนการจัดการเรียนรู้

เลข ที่	แผนการจัดการเรียนรู้ แบบอุปนัย			แผนการจัดการเรียนรู้แบบนิรนัย					รวม คะแนน ระหว่าง เรียน	รวม คะแนน หลัง เรียน
	การร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อวิเคราะห์โครงเรื่องสารคดี	ใบงาน การวิเคราะห์โครงเรื่องสารคดีรายบุคคล	การร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อฝึกเก็บข้อมูลภาคสนาม	การนำเสนอโครงเรื่องสารคดี ท้องถิ่นตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์	ผลงาน การเขียนสารคดีท้องถิ่น	ผลงาน การแก้ไขสารคดีท้องถิ่น	การแสดงผลงานทางเว็บไซต์	การจัดสัมมนาการเขียนสารคดีท้องถิ่น		
	15	24	15	24	39	39	12	15	183	70
1	13	24	13	24	26	39	12	15	170	55
2	15	16	15	16	13	26	12	15	128	56
3	13	24	15	24	26	39	10	15	170	55
4	15	24	15	24	26	39	12	14	170	54
5	13	24	13	24	39	39	12	15	183	51
6	15	24	15	24	26	39	12	15	170	60
7	15	24	15	24	39	39	12	15	183	53
8	15	24	15	24	26	39	12	15	170	53
9	13	24	13	24	39	39	12	15	183	55
10	15	16	15	16	26	39	12	14	154	50
11	15	16	15	16	26	39	12	15	154	52
12	13	24	15	24	26	39	12	15	170	58
13	15	24	15	24	26	39	12	15	170	57
14	13	16	15	16	26	39	12	15	154	53
15	15	16	15	16	26	39	12	15	154	50
16	15	24	15	24	26	39	12	15	170	48
17	13	24	15	24	39	39	11	15	183	55
18	15	24	15	24	26	39	12	15	170	51

19	13	24	15	24	26	39	12	15	170	58
20	15	24	15	24	26	39	12	15	170	50
21	13	24	13	24	13	39	12	15	157	47
22	15	24	15	24	39	39	12	15	183	54
23	15	24	15	24	39	39	12	15	183	51
Σx	1176			2662					3869	1226
$\bar{X}$	51.13			115.73					168.21	53.30
S.D.	4.24			10.31					13.31	3.30
ร้อยละ	94.68			89.71					91.91	76.14
									E1=91.91	E2=76.14

จากตารางที่ 1 พบว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพการเรียนรู้ (E1) เท่ากับ 91.91

ผู้วิจัยนำผลรวมคะแนนระหว่างเรียนมาเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลรวมคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบย่อยระหว่างเรียน (E1)	183	168.21	13.31	91.91
คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (E2)	70	53.30	3.30	76.14
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะ เท่ากับ 91.91/76.14				

จากตาราง 2 พบว่าคะแนนระหว่างเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 168.21 จากคะแนนเต็ม 183 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.31 คิดเป็นร้อยละ 91.91 และค่าเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.30 จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.30 คิดเป็นร้อยละ 76.14 ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ 91.91/76.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ผู้วิจัยดำเนินการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความรู้ด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่น ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์

ทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	X	S.D.	X%	t-test	Sig (2 tailed)
ก่อนเรียน	23	70	36.95	4.65	52.78	-21.58**	0.000
หลังเรียน	23	70	53.30	3.30	76.14		

จากตารางที่ 3 พบว่าความรู้ด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ ($X = 76.14$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ ($X = 52.78$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วนั้น ผลการวิจัยยังมีความสอดคล้องสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยการเรียนรู้ด้วยการสอนภาษาแบบองค์รวมสามารถพัฒนาทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในลักษณะการเขียนสารคดีท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ 91.91/76.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบมีกระบวนการตามขั้นตอน คือ ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เวลาเรียน แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย การวัดผลและประเมินผล มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 4-37) ศึกษาวิธีการ หลักการ การจัดการเรียนต่าง ๆ ผนวกเข้ากับการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของ สุวิทย์ มูลคำ อรทัย มูลคำ (2545 : 29-37) เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดีท้องถิ่นตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ศึกษาแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมซึ่งเป็นแนวการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) โดยเน้นที่การให้ปัจจัยป้อนที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ (Comprehensible Input) กับกระบวนการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนตามแนวคิดของ Haliday (1978 : 4) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์เรียนรู้การพัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบ อีกทั้งการสอนตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ จากผู้รู้หรือผู้เข้าใจเหตุการณ์ในท้องถิ่นเพื่อจะได้สัมผัสกับประสบการณ์จริง ได้แก่ ปัญหาและค้นพบความรู้นั้น ๆ ด้วยตนเอง รวมถึงการนำเทคนิคแผนภูมิความคิดมาใช้ในการวางโครงเรื่องสารคดีท้องถิ่นส่งผลให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบและนำมาเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ดังกล่าวในรูปแบบสารคดีท้องถิ่นได้ ตลอดจนความสามารถด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมพบว่า คะแนนความสามารถด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการเขียนสารคดีท้องถิ่นของผู้เรียนหลังได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ สูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนมีความเข้าใจขั้นตอนในการสอนตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ มีความตั้งใจและสนใจวิธีการสอนแบบใหม่ อีกทั้งได้มีประสบการณ์จริงในการค้นหาความรู้ใหม่ด้วยตนเองประกอบกับผู้เรียนอยู่ในวัยที่กำลังอยากรู้อยากเห็น จึงทำให้การสอนแบบ

ค้นพบนี้สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2541 : 65-66) ที่ได้กล่าวไว้ว่า คำว่าค้นพบความรู้ไม่ได้หมายถึงว่าผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบความรู้หรือคำตอบนั้นเป็นคนแรก สิ่งที่ค้นพบนั้นจะมีผู้ค้นพบมาก่อนแล้วและผู้เรียนก็ค้นพบความรู้หรือคำตอบนั้นด้วยตนเอง ไม่ใช่ทราบจากการบอกเล่าของคนอื่นหรือจากการอ่านคำตอบที่มีผู้เขียนไว้ ในการใช้วิธีสอนแบบนี้ผู้สอนจะสร้างสถานการณ์ในรูปแบบที่ผู้เรียนจะเผชิญกับปัญหา ในการแก้ปัญหานั้นผู้เรียนจะใช้ข้อมูลและปฏิบัติในลักษณะ ตรงกับธรรมชาติของวิชาและปัญหานั้น

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนนั้น ผู้สอนจะต้องอธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ การเขียนสารคดีท้องถิ่นตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการสอนภาษาแบบองค์รวม เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง จะทำให้การพัฒนาการเขียนสารคดีท้องถิ่นบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

1.2 ผู้สอนควรมีตัวอย่างสารคดีท้องถิ่นที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลจากตัวอย่างดังกล่าวมาและสามารถสรุปเป็นกฎเกณฑ์ความรู้ของตนเอง พร้อมกับนำไปประยุกต์ใช้ในการเขียนสารคดีของตนได้

1.3 ผู้สอนต้องสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพและประสบการณ์ชีวิตที่ต่างกัน รวมทั้งความแตกต่างของท้องถิ่นที่นักเรียนอาศัยอยู่ ดังนั้นผู้สอนควรมีการเสริมแรงที่หลากหลายและเหมาะสมเพื่อกระตุ้นความสนใจ และแนะแนวทางแก้ปัญหาให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการค้นหาความรู้ด้วยตนเอง

1.4 ผู้สอนต้องทำความเข้าใจกับผู้ปกครองในการใช้วิธีสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ เนื่องจากการสอนแบบนี้เป็นวิธีสอนที่ผู้ปกครองยังไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน อีกทั้งควรประสานงานกับหน่วยงานในท้องถิ่นเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการจัดการสอนภาษาแบบองค์รวม เพื่อให้ได้รับความร่วมมือที่ดีในการจัดการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสารคดีตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่เสริมสร้างทักษะการเขียนวิเคราะห์สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และในระดับชั้นอื่นด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กรรณิการ์ พลยุทธ. (2541). *การศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นสื่อสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดลาดปลาเค้า กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัชฎาภรณ์ อักษรดิษฐ์. (2552). *การพัฒนาทักษะการอ่าน เขียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกพัฒนาความคิด*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ขวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2551). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กทม: ประสานการพิมพ์.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2551). *การพัฒนาการคิด*. กรุงเทพมหานคร: 9119 เทคนิคพรินตติ้ง.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2545). *การคิดและการสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิด : ความเข้าใจพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2546). *การวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุวีริยาสาสน์.
- วินัย คำสุวรรณ. (2548). *การอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน*. กรุงเทพมหานคร: เซเวนพรีนตติ้งกรุ๊ป จำกัด.
- สุจจริต เพียรชอบ. (2539). *วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรพัย มูลคำ. (2545). *วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- Halliday, M. A. K. (1978). *Language as Social semiotic: The Social Interpretation of Language and Meaning*. Baltimore; University Park Press.